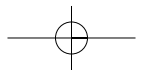
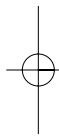
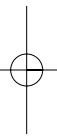

Πρόλογος τοῦ διευθυντοῦ τῆς σειρᾶς

Με την ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος Αιγύπτου ασχολήθηκα για πρώτη φορά, όταν έκπονοῦσα τὴν διδακτορική μου διατριβή στὸ "Αιξ-"Αν Προβάνς τῆς Γαλλίας. Τότε, κατὰ τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 δολοφονεῖται ὁ Ἐνρῆ Κουριέλ (Henri Couriel) καὶ ὅλος ὁ τύπος ἀναφέρεται στὴν πολυσχιδῆ προσωπικότητά του. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔμαθα ὅτι αὐτὴ ἡ ἀμφιλεγόμενη φυσιογνωμία ὑπῆρξε ὁ ἰδρυτὴς τῆς Χαντέτο, τοῦ κυριώτερου Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Αἰγύπτου τῆς Μέσης Περιόδου. Αὐτὴ ἦταν ἡ μόνη πληροφορία ποὺ κατῶρθωσα ν' ἀποκτήσω. Ὅταν, ὅμως, τὰ χρόνια ἐκύλησαν καὶ ἤλθε στὴν ἐξουσία ὁ Μιττεράν, θέλοντας, ἴσως, νὰ αἰτιολογήσει τὸ μέχρι τότε, καὶ τώρα, ἀνεξιχνίαστο ἐκείνης τῆς στυγερῆς καὶ βάρβαρης δολοφονίας, ἐνδεχομένως καὶ γιὰ νὰ προσάψει φόγο στοὺς προκατόχους του, ζητεῖ συγγνώμη γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ἡ ἐνέργειά του αὐτὴ ἐπαναφέρει στὴν μνήμη μου ὅλο ἐκεῖνο τὸ φρικτὸ σκηνικὸ ποὺ εἶδα διδακτορικὸς φοιτητὴς νὰ ἐκτυλίσσεται «μπρὸς στὰ μάτια μου» ἀπὸ τὶς τηλεοπτικὲς ὀθόνες. Ἔτσι δὲν ἄντεξα στὸν πειρασμὸ καὶ παρὰ τὰ νέα, τότε, ἀκαδημαϊκά μου καθήκοντα στὸ νεόδμητο Ἰόνιο Πανεπιστήμιο, ἔσπευσα ἀπὸ τοὺς πρώτους νὰ προμηθευθῶ τὸ βιβλίο τοῦ Gilles Perraut, *Un homme à part*, ποὺ ἀφοροῦσε τὴν ζωὴ του. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔμαθα πολλὰ γιὰ τὸν ἴδιο καὶ γιὰ τὸ δημιούργημά του, τὴν Χαντέτο. Κατενόησα ἀκόμη τὴν σύνδεσή του με τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῶν Ἀλγερινῶν, ποὺ ἦταν, ἴσως, καὶ ὁ λόγος τῆς δολοφονίας του. Αὐτὸς ὁ με φανατικὴ ἀραβικὴ ἐθνικὴ συνείδηση ἰουδαῖος ἀπατρις ἐπέλεξε νὰ ἐγγράφει στὸ πιστοποιητικὸ τοῦ θανάτου του τρία χωρὶς: Πατρίδα, Θρησκεία, Διεύθυνση.

Ζοῦσε παρανόμως, βλέπετε, στὴν Γαλλία γιὰ σαράντα σχεδὸν χρόνια...

Τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα Αἰγύπτου

“Όταν, λοιπόν, ὁ συνεργάτης μου Κυριάκος Θ. Νικολάου-Πατραγᾶς μοῦ ἀνέφερε τὴν πρόθεσή του γιὰ τὴν σύντομη καταγραφή τῆς ἱστορίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος Αἰγύπτου ἔξυσε παλαιᾶς πληγῆς καὶ μοῦ ἐθύμισε κάτι ἀπὸ τὴν μαθησιακὴ νεότητά μου. Γνωρίζοντας τὴν σημασία ποὺ ἔχει αὐτὸ τὸ κίνημα γιὰ τὴν διατήρηση τῆς κοσμικότητος στὴν Μέση Ἀνατολή, τὸν προέτρεψα νὰ συγγράφει αὐτοτελῆ ἔκδοση στὴν ὁποία νὰ συνδυάσει τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα, τὶς ἰδεολογικὲς ἰδιαιτερότητες καὶ τὸ κοινωνικὸ πλαίσιο. Καὶ νομίζω ὅτι τὸ ἐπέτυχε ἄριστα. Χωρὶς, ὅπως τὸ δηλώνει καὶ ὁ ἴδιος, μὲ τὴν εὐσυνειδησία ποὺ τὸν διακρίνει, νὰ προβεῖ σὲ νέα ἔρευνα, στηριζόμενος ἐν πολλοῖς στὸ ἐρευνητικὸ ἔργο τοῦ Δασκάλου του Ρέφαατ ἄλ-Σαήντ, κατῶρθωσε νὰ συνθέσει αὐτὰ τὰ τρία στοιχεῖα, προσφέροντάς μας μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες ἑλληνικὲς συμβολὲς γιὰ τὴν σύγχρονη ἱστορία τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ σχέση τοῦ αἰγυπτιακοῦ κομμουνισμοῦ μὲ τὴν Μόσχα, μὲ τὸν Νάσερ καὶ μὲ τὸν Σαντάτ, πράγματι ἀπαντοῦν σὲ πολλὰ ἐρωτηματικὰ ποὺ εἴχαμε. Ἰδιαιτέρο ἐνδιαφέρον, ἐπίσης, παρουσιάζει καὶ ἡ προσπάθειά του νὰ ψυχογραφήσει τὸν Σαντάτ, ὅπως καὶ νὰ ἀναλύσει μὲ ὄρους ταξικοὺς τὸ ἰσλαμιστικὸ φαινόμενο. Δὲν παραλείπει ἀκόμη νὰ μᾶς δώσει τὸ ἰδεολογικὸ πλαίσιο τοῦ Ἀραβικοῦ Σοσιαλισμοῦ καθὼς καὶ τὴν ιδιόρρυθμη σχέση νασερισμοῦ - αἰγυπτιακοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἡ παροῦσα ἐργασία τοῦ Κυριάκου Θ. Νικολάου-Πατραγᾶ μᾶς βεβαιώνει καὶ γιὰ κάτι ἄλλο, ἐπίσης σπουδαῖο. Τὴν πατριωτικὴ διάσταση ποὺ μπορεῖ νὰ λάβει ἓνα κομμουνιστικὸ κίνημα, ὅπου οἱ προκρίσεις τοῦ αἰγυπτιακοῦ μποροῦν ν’ ἀποτελέσουν καὶ πρότυπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΜΑΖΗΣ.